

वा० रा०

॥ १८३ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्रजविताश्वेन प्रकर्षेण संजातवेगा अश्वायस्य तेन ॥ ४२ ॥ अथ रावणस्य दुर्निमित्तान्याह ॥ नष्टप्रभ इत्यादि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एतानि

तेन नादेन महता पृथिवी समकंपत ॥ तं शब्दं सहसा श्रुत्वा वानरा दुर्बुर्भयात् ॥ ३७ ॥ रावणस्तु महाबाहुः सचिवैः परिवारितः ॥ आजगाम
महातेजा जयाय विजयं प्रति ॥ ३८ ॥ रावणेनाभ्यनुज्ञातौ महापार्श्वमहोदरौ ॥ विरूपाक्षश्च दुर्धर्षोरथानां रुरुदुस्तदा ॥ ३९ ॥ ते तु दृष्ट्वा
भिनर्दतो भिदंत इव मेदिनी ॥ नादं घोरं विमुंचंतो निर्ययुर्जयकां क्षिणः ॥ ४० ॥ ततो युद्धाय ते जस्वीरक्षोगणबलैर्वृतः ॥ निर्यया बुधतथ
नुः कालांतकयमोपमः ॥ ४१ ॥ ततः प्रजविताश्वेन रथेन समहारथः ॥ द्वारेण निर्ययौ तेन यत्र तौरामलक्ष्मणौ ॥ ४२ ॥ ततो नष्टप्रभः सू-
र्यो दिशश्च तिमिरावृताः ॥ द्विजाश्वने दुर्धराश्च संचचालचमेदिनी ॥ ४३ ॥ ववर्ष रुधिरं देवश्च स्वलुश्चतुरंगमाः ॥ ध्वजाग्रेन्यपतद्गुधो-
विने दुश्वाशिवाः शिवाः ॥ ४४ ॥ नयनं चास्फुरद्दामं वामो बाहु रकंपत ॥ विवर्णवदनं श्वासीत्किंचिदभ्रश्यतस्वनः ॥ ४५ ॥ ततो निष्पत-
तो युद्धे दशग्रीवस्य रक्षसः ॥ रणे निधनशंसी निरूपाण्येतानि जज्ञिरे ॥ ४६ ॥ अंतरिक्षात्पपातोल्कानि र्धात समनिस्वना ॥ विनेदुरशि-
वा गृध्रावायसैरभि मिश्रिताः ॥ ४७ ॥ एतानि चिंतयन् घोरानुत्पातान्समवस्थितान् ॥ निर्ययौ रावणो मोहाद्विधार्थकालचोदितः ॥ ४८ ॥ ते-
षां तुरथ घोषेण राक्षसानां महात्मनां ॥ वानराणामपि च मूर्युद्वायै वाभ्यवर्तत ॥ अन्योन्यमाङ्गयानानां क्रुद्धानां जयमिच्छताम् ॥ ४९ ॥
ततः क्रुद्धो दशग्रीवः शरैः कांचनभूषणैः ॥ वानराणामनीकेषु चकार कदनं महत् ॥ ५० ॥ निकृत्तशिरसः केचिद्रावणेन बलीमुखाः ॥ केचि-
द्विच्छिन्नहृदयाः केचिच्छ्रोत्रविवर्जिताः ॥ ५१ ॥ निरुच्छ्रासा हताः केचित्केचित्पार्श्वेषु दारिताः ॥ केचिद्विभिन्नशिरसः केचिच्चक्षुर्विना-
रुताः ॥ ५२ ॥

रूपाणि निधनसूचकानीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आङ्गयानानां स्पर्धया आङ्गयमानानां ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

यु० कां०

॥ १८३ ॥